МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ
ТА НАУКИ УКРАЇНИ
ІНСТИТУТ РЕКЛАМИ

МІЖРЕГІОНАЛЬНА
АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ
ПЕРСОНАЛОМ

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ МАРКЕТИНГУ, ЗВ'ЯЗКІВ ІЗ ГРОМАДСЬКІСТЮ ТА ДИЗАЙНУ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ ТА РОЗБУДОВИ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ

Матеріали
Всеукраїнської науково-практичної конференції

Випуск 5

Київ
ДП "Видавничий дім "Персонал"
2016

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ

Голова оргкомітету:
Захожай Валерій Борисович — ректор Інституту реклами, доктор економічних наук, професор.
Заступник голови:
Бойко Світлана Станіславівна — декан Інституту реклами, кандидат політичних наук, професор.
Члени оргкомітету:
Каліна Ірина Іванівна — заступник декана з наукової роботи Інституту реклами, кандидат економічних наук, доцент кафедри реклами та зв'язків з громадськістю;
Аль-Тмейзі Аліна Юріївна — завідувач кафедри рекламного та виставкового бізнесу Інституту реклами, кандидат економічних наук, доцент кафедри рекламного та виставкового бізнесу;
Воронін Віктор Миколайович — директор Центру організації наукової роботи МАУП, доктор історичних наук;
Меркулова Світлана Іванівна — заступник декана з виховної роботи Інституту реклами, кандидат педагогічних наук, доцент кафедри рекламного та виставкового бізнесу;
Руденченко Алла Андріївна — заступник завідувача кафедри дизайну Інституту реклами, кандидат педагогічних наук, професор;
Чирчик Сергій Васильович — професор кафедри дизайну, кандидат фізико-математичних наук, доцент

Рекомендовано до друку Вченою радою Інституту Реклами (протокол № 3 від 31.03.2016 р.)

Проблеми та перспективи розвитку маркетингу, зв'язків з громадськістю та дизайну в рекламній індустрії: зб. пр. / [ред. кол.: В. Б. Захожай (гол. ред.), С. С. Бойко (заст. гол. ред), І. І. Каліна (упоряд. і відп. ред.) та ін.].— Київ: ДП "Вид. дім "Персонал", 2016. — 244 с.

Опубліковано наукові статті, в яких висвітлено теоретико-методологічні засади та практичний досвід роботи у таких галузях: зв'язки з громадськістю, реклама та дизайн в умовах глобалізації та розбудови української держави.

Для науковців, викладачів, наукових співробітників, промисловців, підприємців, аспірантів, студентів.

© Міжрегіональна Академія управління персоналом (МАУП), 2016
© ДП "Видавничий дім "Персонал", 2016

Семченкова О. Р.
Фирменный стиль в музыкальной индустрии: новые стратегии создания 214

СЕКЦІЯ 5
ДИЗАЙН-ОСВІТА У ЄВРОПЕЙСКОМУ ОСВІТНЬОМУ ПРОСТОРІ

Руденченко А. А.
Теоретико-методологічні засади розвитку етнодизайну як соціального, культурогічного та педагогічного феномену 216

Чирчик С. В.
Діагностика сформованості професійних компетенцій у студентів в системі дизайн-освіти 219

Романенко Л. П.
Пропедевтика дизайну — шлях до розвитку потенціалу особистості 222

Чернявський Б. В.
Інформаційно-комунікаційні технології навчання в підготовці майбутніх учителів образотворчого мистецтва як предмет наукових педагогічних досліджень 225

Чернявський Т. В.
3D-візуалізація у навчанні молодих спеціалістів-дизайнерів 228

Сапак Н. В.
До питання формування дизайн-освіти в Миколаєві 231

Овчарек В. Є.
Дизайн у виставкових технологіях 234

Овчарек В. Є., Хиневич Р. В.
Дизайн-проектування виставкових стендів у сучасній дизайн-освіті 236

Здольник І. Г., Овчарек В. Є.
Особливості застосування анімації програми AfterEffects у творчості фотовідеодизайнера 239

Шпак І. О.
Використання народних традицій у графічному дизайні 241

Секція 5
ДИЗАЙН-ОСВІТА У ЄВРОПЕЙСКОМУ ОСВІТНЬОМУ ПРОСТОРІ

А. А. РУДЕНЧЕНКО
Кандидат педагогічних наук, професор кафедри дизайну Інституту реклами

ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ РОЗВИТКУ ЕТНОДИЗАЙНУ ЯК СОЦІАЛЬНОГО, КУЛЬТУРОЛОГІЧНОГО ТА ПЕДАГОГІЧНОГО ФЕНОМЕНУ

На сучасному етапі суспільного розвитку України відбувається поступове відродження національної культури, що, своєю чергою, передбачає утвердження в освітньому процесі етнічних цінностей мистецтва.

Етнотрадиції є матеріальною формою ментальності, етнічної картини світу, регуляторами індивідуальної психіки, що концентрують у собі весь історичний і соціальний досвід етносу та зумовлюють не тільки елементарні реакції у поведінці, а й людське світосприйняття.

Етнодизайн — не просто дисципліна, це філософія діяльності, близька кожному з нас, як носіям етнічної ідентичності — національного культурного архетипу, в якому в концентрованій формі зафіксовані досвід (історія, доля) народження та становлення спільноти в конкретному соціокультурному просторі.

Поняття "етнодизайн" ще не до кінця сформульоване науковцями, бо лише недавно стало предметом теоретичних досліджень та наукових дискусій. Однак проблему етнодизайну виокремлено у працях А. І. Бровченка, Л. А. Корницької, Л. В. Оршанського, Р. М. Силка, В. П. Тименка, які приділяють значну увагу навчанню та вихованню на основі національної культури, декоративно-вжиткового мистецтва і дизайну у професійній освіті.

Автори сходяться на тому, що слово "етнодизайн" утворюється поєднанням двох слів — "етнічний" і "дизайн". Своєю чергою, у словнику іншомовних слів наведемо таке визначення: *етнічний* (народний) — який належить якомусь народу, його культурі, традиціям [8], та *дизайн* — визначається як комплексна науково-практична діяльність щодо формування гармонійного,

естетично повноцінного середовища життєдіяльності людини і розроблення об'єктів матеріальної культури.

Слід погодитися, з А. Бровченком, який у своєму дослідженні називає етнодизайн, як один з напрямів сучасного мистецтва, що став культурним феноменом суспільного буття XX ст. і не втрачає своєї актуальності й на початку третього тисячоліття [2]. В Україні становлення етнодизайну відбувалося ще на початку XX ст. завдяки взаємодії професійних дизайнерів і народних майстрів.

Етнодизайн, на думку А. Бровченка, — "це трансформація елементів національної культури, зокрема декоративно-вжиткового мистецтва (форм, орнаментів, колористики, традиційних технік тощо) в сучасні промислові вироби" [2].

На II Міжнародному конгресі "Етнодизайн: європейський вектор розвитку і національний контекст" (м. Полтава) доктор педагогічних наук, професор, член-кореспондент Національної академії педагогічних наук В. Г. Бутенко, зазначив, що етнодизайн — це духовна категорія, джерело для звершення духовного потенціалу особистості, від суто прагматичного до осмислення життя. Водночас не можна не погодитись, що етнодизайн, виступаючи посередником між промисловістю і народним мистецтвом, насамперед об'єднує точні й гуманітарні науки, залучаючи при цьому чуттєві здібності та духовність людини.

Отже, етнодизайн — це багатогранне поняття, формотворення і декор з урахуванням національних традицій, що гармонійно інтегрує в собі духовні, культурні, мистецькі, художні, проектні, технічні та етнонаціональні особливості. Етнодизайн — джерело духовного потенціалу особистості, в якому поєдналися традиційне декоративно-вжиткове мистецтво і сучасні промислові технології.

Індійський філософ Ауробіндо, який є знавцем і реставратором першоджерельних "ВЕД", стверджує: "Освіта, позбавлена етнічної культури, є освітою невігластва. Результатом такої освіти є матеріальна засліпленість" [1].

Г. С. Сковорода наголошує: "Щастя треба шукати не в чужих краях, не за морями, а "всередині нас самих", "у здоров'ї Духа, душевному мирі і веселості серця", що досягається тоді, коли людина "живе у злагоді з природою" [3].

Впровадження етнодизайну в навчальний процес розкриє студентові можливість до самоусвідомлення себе як частини етносу, багатогранність культури якого вивчає і звідки черпатиме натхнення в подальшій дизайнерській, художній праці. Під час ознайомлення з творами мистецтва українського народу відбувається розуміння себе через твори ужиткового мистецтва, художні вироби. Вивчення історії розвитку і становлення українського мистецтва як самобутнього явища дає поштовх до відновлення в сучасній діяльності тих моральних, етичних і естетичних принципів, яких дотримувались і якими жили наші предки. Виразність і емоційність у народному мистецтві є тими якостями, якими керуються художники під час своєї роботи.

Освоєння цінностей минулого, що успадковується, і пристосування до нових соціокультурних потреб, виступають важливим виявом культуротворчого процесу, який має спрямування на досягнення мети: розширення впливу реально діючого поля етнодизайну на особистість студента; прилучення студентів до його багатоманітного світу, формування ціннісного ставлення до нього; розвиток інтересів, здібностей, творчої індивідуальності студента у вищому мистецькому закладі.

Підсумовуючи, слід зауважити, що етнодизайн в Україні є відносно новим явищем. У ньому знаходять своє відображення ідеї, погляди, інтереси, орієнтації, спрямовані на естетизацію навколишнього середовища та підготовку молодого покоління до освоєння цінностей етнодизайну. На цьому шляху є помітні здобутки, творчі знахідки, конкретний досвід. Спираючись на системний підхід, вчені-педагоги визначають умови, які дають можливість інтерпретувати етнодизайн як духовне, психологічне, комунікативне, інформаційне, організаційне та культуротворче явище, здатне збагачувати життєдіяльність людини, привчати її до організації життя за законами краси.

У поєднанні зі знаннями і досвідом старих поколінь, традиціями автентичного мистецтва, треба створювати якісно нові, оригінальні витвори мистецтва, які своїм корінням сягатимуть прадавньої філософії всього українського народу, триматимуться на засадах Добра, Краси, Любові, зберігатимуть дух старих майстрів, не втрачаючи при цьому актуальностіь й сучасності. Бо вічне є актуальним завжди.

Література

1. *Ауробиндо Ш.* Откровения древней мудрости. Веды. Упанишады. Бхагавадгита / Ш. Ауробиндо. — СПб.: Адити, 2001. — 615 с.
2. *Бровченко А. І.* Формування фахової компетентності з основ етнодизайну у майбутніх учителів трудового навчання: автореф. дис. на здоб. наук. ступ. канд. пед. наук: спец. 13.00.02 “Теорія та методика трудового навчання” / А. І. Бровченко. — К., 2011. — 21 с.
3. *Костюк Г. С.* Психологічні погляди Г. С. Сковороди / Г. С. Костюк // Нариси з історії вітчизняної психології XVII — XVIII ст.: збірник. — К.: Рад. шк., 1952. — С. 162.
4. *Кремень В. Г.* Філософія національної ідеї. Людина. Освіта. Соціум / В. Г. Кремень. — К.: Грамота, 2007. — 576 с.
5. *Івченко А. О.* Тлумачний словник української мови / А. О. Івченко. — Х.: Фоліо, 2006. — 766 с.
6. *Щёкин Г. В.* Визуальная психодиагностика: познание людей по их внешности и поведению: учеб.-метод. пособие / Г. В. Щёкин. — К.: МАУП, 2001. — 616 с.